

НЕБЕСНА КРИНЦЯ

**А хто п'є воду, що
Я йому дам, прагнути
не буде повік, бо вода,
що Я йому дам, стане
в ній джерелом тієї води,
що тече в життя вічне.**

№ 11(115)
01.12.2022 р.

Всеукраїнська щомісячна християнська газета
Розповсюджується безкоштовно. Друкується на пожертви читачів

«Ангел промовив до них: **«Не лякайтесь, бо я ось звіщаю вам велику радість, що буде всім людям. Бо сьогодні в місті Давидовім народився вам Спаситель, Який є Христос Господь!»**» (Лк. 2:10-11), - такими словами благовістив Ангел Господній пастухам про народження Божого Сина. Ці слова Божої звістки стосуються також і кожного із нас, бо Ісус Христос дві тисячі років тому народився у Віфлесмі для всіх людей світу, щоб дати їм радість та надію.

Цьогорічне свято Різдва Христового далеко не таке, як у попередні роки. Дуже важко мати святковий настрій, коли навкруги стільки горя і страждань, стільки смертей і сліз. І лише хочеться запитувати у Бога: «Коли ж Ти нас почувеш, коли ж Ти зглянешся на нас та визволиш від злої ворожої напасти, що покрила нашу землю?». Невже Бог і справді не чує наші молитви? Невже Він не бачить наші сльози та горе? Звичайно ж, що чує і бачить усе, що відбувається, бо Він Творець, від Нього нічого не може сховатися. Він має тисячі своїх свідків в Україні, які отримали від Нього не одне чудо у відповідь на прохання про допомогу. Ми усі віримо, що мир обов'язково прийде на нашу землю, і надзвичайно велика кількість свідчень про Божі чуда та дії Божі у часи страждань стане відомою всьому світові, а Ім'я Боже прославиться. Варто пам'ятати, що змінилася ситуація навколо нас, але Бог залишився Незмінним. Тому, яке б лихо не прийшло у наше життя, важливо не втратити надії на Бога, не зневірись, не зупинитись в молитвах.

Кажуть, що свято Різдва – це свято надії. Народження Месії очікували багато поколінь, на Нього покладали великі надії. Але у Цьому Новонародженому Дитяті Творець дав людям набагато більше і величнішу надію, ніж та, на яку розраховували співвітчизники Ісуса. Євреї чекали Месію для своєї країни, а Бог дав Месію для всіх націй і народів. Євреї чекали Визволителя від римського поневолення, а Отець дав визволення від влади диявола і смерті. Євреї чекали відновлення та розквіту Ізраїльського царства, а Творець дав Своє Вічне Царство любові для жителів усіх країн. Бог набагато добріший та щедріший, ніж ми думаємо чи очікуємо. Тому саме в нинішній ситуації в нашій країні свято Христового Різдва має надзвичайно особливий зміст. Зараз ми чудово розуміємо, що головна мета свята - це не гарно посидіти за столом із друзями. Багато наших співвітчизників не мають не тільки святкових столів, але

Христос рождається! Славимо його!

й рідних та друзів через те, що вони загинули від війни. Тому, справжнє свято – це те, яке в серці. Справжнє свято – це коли у твоїй душі мир, радість і любов. Саме це запропонував Творець світу людям, коли послав нам Свого Сина. Христос приніс у наш світ любов Отця та істинний мир. І цей мир Він здобув не військовою силою, а своєю смертю на Голгофському хресті. Його свята кров пролилася для того, щоб людська кров більше не лилася. Але з того часу минуло вже майже дві тисячі років, а людська кров і досі ллється потоками. Чому? Бо не захотіли прийняти Божого Сина, не визнали Його Господом, відкинули, а обрали собі господарем лукавого. Чи знав Творець про те, що люди так вчинять? Так, звичайно. Але Він все одно послав Свого Сина. Скажу більше, Господь ще за багато віків наперед знав, що станеться у всьому світі, в тому числі і в нашій країні. За Ісуса Христа написано, що він є Агнцем Божим, заколеним за гріх світу ще до його створення. Тобто, перш, ніж були створені люди, перш, ніж вони згрішили, Творець уже приготував у жертву Свого Сина за всі наші гріхи. Нам важко зрозуміти та досягнути ці об'явлення Божого Слова, але Бог не вимагає від нас розуміння, Йому достатньо лише віри. **«Блаженні ті, що не бачили та й увірували!»** (Ів. 20:29), - говорив Христос до апостолів.

Саме тому дві тисячі років назад Син Божий народився в людському тілі, щоб звершити відкуплення усього людства через Свою смерть. Він приніс світу найголовніший мир – примирення із Творцем. Але спочатку Бог послав Свого ан-

гела Гавриїла в місто Назарет до дівчини на ім'я Марія:

«І прийшов ангел до неї та й промовив: «Радій, благодатна, Господь з тобою! Благословенна ти між жінками!...І ось зачнеш в утробі твоїй, і народиш Сина, і даси Ім'я Йому Ісус.

Він буде великий, і Сином Всевишнього зватиметься, і дасть Йому Господь Бог престол Давида, батька Його. І царюватиме Він над домом Якова повіки, і царству Його не буде кінця!»

І сказала тоді Марія до ангела: «Як це станеться, коли я чоловіка не знаю?». У відповідь Ангел сказав їй: **«Дух Святий зіjde не тебе, і сила Всевишнього осінить тебе. Тому те, що народиться, - Святе, і зватиметься Сином Божим.»** (Лк. 1:28-35).

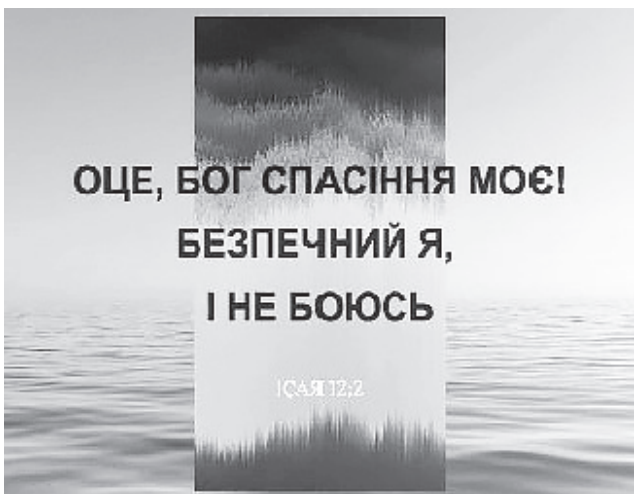
Саме так і сталося за словом Господнього ангела. В Ісусі Христі завдяки Його народженню у людському тілі було поєднано дві природи – Божественна, духовна і людська, тілесна. Тілом Він народився від Марії, але не через чоловіка, а від Духа Святого. Сила Всемогутнього Бога наповнила Марію та дала початок новому життю у її тілі. Та свята Божественна природа незрівнянно сильніша за людську тілесну. Тому Божий Син не спокусився жодним гріхом та зберіг Божу Святість, не дивлячись ні на які випробування та страждання. Тілесній людській природі не вдалося Його здолати. Духовні речі неможливо досягнути людським розумом, вони приймаються вірою. Справжній християнин – це людина віри у всі

віки. Багато людей, що жили на початку нашої ери в Ізраїлі, бачили на власні очі Спасителя Світу, були очевидцями багатьох чудес, які Він звершував. Але зовсім небагато з них повірили та послідували за Христом. Проте наступні покоління, які не бачили власними очима Христа, як апостоли та перша церква, щиро повірили, і саме завдяки їхній вірі Євангельська звістка поширилася по всьому світу.

Божий Син народився у цей світ, щоб показати в тілі людям Отця, продемонструвати Його владу над силами темряви та відкрити Його велику любов. Він прийняв на Себе суд Божий на Голгофському хресті та помер за гріхи людей, щоб ми могли уникнути суду Божого за наші гріхи та не зазнати вічної духовної смерті. Христос, перемігши смерть, третього дня воскрес для нашого виправдання і приніс нам дар вічного життя у Божому Царстві. Наприкінці часу Христос повернеться на землю із Церквою, щоб покласти кінець безбожному правлінню людей на землі, звершивши справедливий суд над усіма народами.

Ми всі зараз чекаємо миру, чекаємо перемоги. Але Бог хоче дати нам набагато більше, ніж просто припинення війни. Господь хоче відновити нашу землю та людей, які живуть на ній. Його бажання – щоб ми стали іншим народом - дітьми Божими, які ходять Його шляхами та живуть по Його Слову. Він хоче, щоб над країною майорів прапор вічної любові до Бога та до ближнього, бо тільки Божа любов може зробити людей по-справжньому щасливими. Ми всі стали свідками того, до яких катастрофічних наслідків призводить відвернення від Бога та слідування за дияволом. Тому Бог хоче, щоб ми добре усвідомили та назавжди запам'ятали, що ненависть приносить лише страждання та смерть. Творець закликає нас через Своє Слово залишити усі свої гріхи і покоритися істині. Саме для цього Він послав Свого Сина у світ, щоб змінити життя людей на краще. Але вибір робить кожна людина особисто: прийняти посланого людям Спасителя, чи відкинути Його і жити за своїми гріховними бажаннями. Різдво – це не тільки свято народження Божого Сина на землі. Це свято Його народження у людських серцях, де Він найбільше бажає оселитися та перебувати. Якщо ми відкривемо свої серця та приймемо Його як Господа, то матимемо кожного дня свято у наших душах через єднання із Творцем.

Павліна Снівак

Мабуть, всі чули, що праведним людям приготована добра вічність, рай, а грішникам – погана вічність, муки. Але Господь не хоче, щоб людина йшла в муки. Він хоче забрати людину в добре життя, вічне життя, яке Він приготував для тих, хто Його полюбив. Для того Він і прийшов, і віддав Своє тіло на страждання і муки, на смерть, щоб заплатити за наші гріхи, за нашу провину, викупити нас від рабства гріха і диявола і зробити нас вільними від всього того злого, що веде в загибель перш за все душу, а іноді і тіло. Тіло – воно тимчасове, воно все одно помре, ми говоримо зараз про спасіння душі в першу чергу.

Христос – Той Єдиний, хто може спасти нашу душу. Він є наш Спаситель, більше ніхто. Людина сама себе спасти не може, яка б добра і чесна вона не була. Людина грішна по самій своїй природі і не може жити в раю з Вічним Богом через свою гріховність, успадковану від перших людей. Гріх розділяє людину з Богом, і вона сама не може позбутися своєї гріховності. А якщо не може позбутися, то не може і спастися і жити з люблячим Творцем в раю. Але якщо людина приходить з покайням до Ісуса Христа, то Він має право їй прощати, звільняти від тих гріхів, омивати Своєю святою Кров'ю і давати вічне життя, давати спасіння, бо Він є Спаситель і начальник життя. І немає нікого іншого, крім Нього.

Що потрібно для спасіння? Прийти до Нього з вірою, і звернутися з вірою, щоб Господь простив і спас від гріховного життя, і жити далі з Ним по Його Святому Слову, по Його заповідях, які Він залишив для нас, щоб ми мали благословіння від Господа для своєї душі. Але і в тілесному житті Господь не оставляє без милості, тому що той, хто надіється на Нього, не буде посоромлений. Як написано: «Надійся на Господа й добре чини, ... та правди дотримуй!» (Пс. 37:3). Живи свято, по заповідях Божих, і Господь буде благословляти твоє земне життя. А найголовніше, що Він вже благословив нас небесним благословінням і надалі буде благословляти в небесах – вічним життям, вічною радістю, вічною любов'ю. А зараз Господь дає відчутти Свою присутність тим, хто примирився з Ним, хто прийняв Його, Своім божественним миром, що сходить з небес, божественною любов'ю, бо-

жественною радістю в душі. Людина відчуває все це, коли відкриває своє серце для Господа, шукає його щирим серцем і хоче, щоб Він спас її душу й тіло.

Господь прийде до кожного, хто прикличе Його, як Спаситель, як милуючий та добрий пастир, як люблячий Батько. Є багато свідчень, як Бог чудним образом оберігав у складних обставинах свій народ, тих, хто надіється на Нього, тих, хто молиться за когось. Господь проявляє Свою надприродну силу і показує, що Він є живий, реальний і для Нього немає нічого неможливого. Він відчутний і відповідаючий Господь. Він створив небо, землю і всю природу, Він створив людину, і настільки все це гармонійно і премудро створене, що ми можемо зрозуміти, наскільки Бог великий, премудрий і сильний, і немає для Нього нічого неможливого.

Він відкривається тим, хто на Нього надіється і служить Йому. Господь закликає нас і надалі служити Йому, ходити в страху Господньому і мати втіху від Духа Святого. Першоапостольська церква, яка ходила в страху Господньому, отримувала втіху від Духа Святого, і Господь прилагодив спасенних до церкви. Дух Святий утішає тих, хто служить Йому, і береже, і доведе до Царства Небесного вірних Своїх.

Ми не повинні остатися невдячними Господу за всі блага, щедроти і милості, які ми маємо. Хочу нагадати місце з Євангелії від Луки: «І сталося, коли Він йшов до Єрусалиму, то проходив поміж Самарією та Галілеєю. І, коли входив до одного села, перестріли Його десять мужів, слабих на проказу, що стали здалека. (хворі на проказу повинні були жити окремо, не спілкуватися із здоровими людьми і не наближатися до них, щоб уникнути розповсюдження хвороби – авт.) І голос піднесли вони та й казали: Ісусе, Наставнику, змилуйсь над нами! І, побачивши їх, Він промовив до них: Підійть і покажіться священикам! І сталося, коли вони йшли, то очистились... Один же з них, як побачив, що видужав, то вернувся, і почав гучним голосом славити Бога. І припав він обличчям до ніг Його, складаючи дяку Йому. А то самарянин був... Ісус же промовив у відповідь: Чи не десять очистилось, а дев'ять же де? Чому не вернулись вони хвалу Богові віддати, крім цього чужинця? І сказав Він йому: Підведися й іди: твоя віра спасла тебе!» (Лк 17:11-19).

Зцілилися десять, а повернувся подякувати Ісусу тільки один! Інші отримали, що хотіли, і не повернулись подякувати Ісусу за таку велику милість, яку вони отримали від Господа. Хоч вони були євреї, знали Закон і Бога, ходили до храму, коли були здорові, а той, що повернувся, був самарянин, язичник, але в його серці була подяка Господу, він не залишився невдячним за ту велику милість, яку Господь проявив до нього. Він вернувся, впав до Господніх ніг і дякував, а Ісус сказав йому: «Твоя віра спасла тебе». Він отримав не тільки зцілення від страшної хвороби, але й отримав в момент подяки та покайння також спасіння для своєї душі, і воздав Господу славу вірою своєю.

В цьому земному житті багато людей сподіва-

ються на Господа, просять, і Господь багато робить по їхніх молитвах, але їхня віра тільки в цьому земному житті, вони не сподіваються на життя вічне, не просять про спасіння душі і життя на небесах. На цій землі все тимчасове, рано чи пізно воно зникне – багатство, слава, здоров'я, а Ісус дає життя вічне, вічну радість, а не вічні муки, які заслуговує людина. Прийти до нього з покайнням у гріхах, вірою в Нього як Спасителя, прийняти Його у своє серце і жити вже для Нього, жити по Його заповідях і ходити в страху Божому, як ходила першоапостольська церква. Що таке страх Божий? Це коли людина старається жити по заповідях Ісуса Христа, по Його вченню, щоб догодити Господу і показати свою любов до Нього. А приймаючи Його любов і милість, не залишитися невдячним. Людина, що любить Господа, намагається виконувати Його заповіді, жити по Його вченню, досліджувати Його Слово, поступати по Слову і таким чином служити Ісусу Христу, маючи від цього радість, задоволення і благословення для душі і тіла. Господь введе вірних в Славу свою, дасть нагороду, а тих, хто не кориться Слову Божому, чекає тіснота та скорботи.

Нехай Господу буде слава за Його милості і щедроти, а нам спасіння! Амінь!

Співак Олександр

ЖИТТЯ НАВКРУГ КИПИТЬ...

Життя навкруг кипить, все християчи вогнем.
Війна та біль, розруха скрізь та біди.
Та у своїй душі тримаю я одне:
У мене є Христос – моя надія.

У ці тяжкі часи, як ворог зло кує,
До Господа летять молитви щирі.
Тоді з усіх руїн надія повстає.
Там у серцях народжується віра.

З надією вона зливається в одне —
Жива – в Єдиного спасаючого Бога.
Та віра не почута від людей,
А пережита та здобута в горі.

Здобута воїном, збереженням Христом,
Що так просив у Господа спасіння.
І Бог зберіг, серед всіх молитов
Молитва серця діє неодмінно.

І народилась віра – з нами Бог!
І молитви у небо полилися.
Він чує! Дає радість перемог!
О, слава наш Господь і наш Спаситель!

Молитва в хаті – і збережена сім'я,
Бо вірили, що Бог живий і чує.
Молитва слави і подяки там луна.
І народилась віра – Бог існує!

Народжується віра у журбі,
У бідах, у скорботах, у нещасті...
Народжується віра лиш тоді,
Коли приходить до Господа кричати.

І Він приходить, і зникає біль.
Він каже: «Я прийшов, з тобою поруч.
Мене ти кличеш – поможу тобі.
Я поруч завжди є в людському горі».

А горе – бо по Слову не жили,
Що після Себе на землі залишив.
Воно навчає ближнього любить,
Та лиш казали тільки «хто мій ближній?..»

Жили усі, як хто собі хотів...
Закони Божі значення не мали.
Та грім ракет усіх вмить пробудив,
Щоб Господа тепер усі шукали.

Він недалеко кожного із нас.
Йдемо у покайні – Він прощає.
Не гнівається, бо вмирав за нас.
Свою любов із неба посилає.

Народжується віра у вогні
В могутнього і люблячого Бога.
Немає більшої на цій землі броні,
Ніж віра – Бог єдина охорона!

Л. Шпак

ИМЕЕМ ЛИ МЫ УШИ?

«І багато навчав Він їх притчами, і в науці Своїй їм казав: Слухайте, вийшов сіяч ось, щоб сіяти. І як сів, упало зерно одне край дороги, і налетіли пташки, і його повідзьобували.

Друге ж упало на ґрунт кам'янистий, де не мало багато землі, і негайно зійшло, бо земля неглибока була; а як сонце зійшло то зів'яло, і, коріння не мавши, усохло. А інше впало між терен, і вигнався терен, і його поглинув, і плоду воно не дало. Інше ж упало на добру землю, і дало плід, що посподив і ріс; і видало тридцятую, у шістдесят і в сто раз. І сказав: Хто має вуха, щоб слухати, нехай слухає!» (Марка 2:9)

Ісус каже, що недостатньо мати вуха – треба їх використовувати. У цій приповіді Ісус порівняв вміння слухати з землею. Різновиди ґрунту ми порівнюємо із серцями, але це ж саме порівняння підходить і для нашого слуху. Одні вуха – немов битий шлях, несприйнятливий до насіння.

У інших вуха – як каменистий ґрунт, ми чуємо Слово, але не даємо йому пустити коріння.

У когось вуха схожі на терня – занадто заросли, вкрилися шипами, та занадто багато заважає насінню, не даючи йому шансу прорости.

Але є і ті, чий вуха чують: добра, ретельно зорана, сприйнятлива земля, готова чути голос Божий.

У всіх чотирьох випадках насіння одне і те ж. Сіяч той самий, різниця не у звістці чи у тому, хто несе звістку, а у слухачеві.

І підрахунки у цій історії вірні, але три чверті населення світу не слухають Божий голос. По причині запеклості сердець, неглибокого духовного життя або неспокійного розуму 75% відсотків людей впускають найважливішу звістку.

«...тож віра від слухання...». (Рим. 10:17) Що ти слухавши сьогодні?

Світ звучить голосно, як натовп. Голос Бога може лунати наполегливо, але тихо. Якщо ми слухаємо світ, то нашій вірі рано чи пізно прийде кінець.

Слухаючи чи читаючи Слово, ми можемо подумати, що це я вже чув. І потроху починаєш відволікатись, спілкуючись з сусідами чи продивляючись пошту на своєму телефоні...

Деякі з нас намагалися виділяти тихий час для Бога, але нічого не виходило, було складно зосередитись на цьому. І всі ми дуже зайняті. Тому замість того, щоб проводити час з Богом, прислухаючись до Його голосу, ми залишаємо це для інших, а потім користуємось їхнім досвідом.

Але це хибний шлях! Це сурогатна духовність!

Ми потребуємо особистих взаємовідносин з Богом!

Справа не у тому, що ми не маємо вух: проблема у тому, що ми їх не використовуємо. Писання завжди приділяло величезне значення слуханню Божого голосу.

До кожної з семи Церков у книзі Об'явлення лунає одне і те ж звернення:

«Хто має вуха, хай чує, що Дух промовляє Церквам!».

Чи маємо ми вуха?

В'ячеслав Бойнецький
(переклала Олена Ронжина)

СВІДОЦТВО СЛАВИ БОЖОЇ

Ми з чоловіком Іваном мешкаємо у місті Ешвіл, штат Північна Кароліна, вже більше п'яти років. Раніше жили у місті Нововолинську. Я працюю у кафетерії, де ми готуємо їжу та годуємо діток. Все життя мій дім, мою сім'ю супроводжувала молитва. Любі труднощі, радощі, прохання супроводжувала молитва. Діти наші теж навчені молитві, вони вміють це робити. Коли я пішла на роботу тут, у Америці, я стала дуже сильно молитися за мій колектив, за кожного його члена. Коли ми годували діток (а їх було дуже багато), я стояла і дивилася на них, і раптом почула голос: «Чого ти стоїш і дивишся? Молись!» Потрібно годувати молитвою. Господь мені відкрив, що для багатьох діток, які їдять у школі, це єдине джерело нормального харчування. Тоді пер я кожен день в чотири рази більше молюсь – ми годуємо дітей в чотири заходи. І кожен раз я молюсь, щоб Господь відкрився їм, дав Своє помазання бути Його сосудами, служителями, співаками, волонтерами. Я також молюсь за свій колектив. І часто до мене підходять співробітники і просять помолитися за їх проблеми. В моїй присутності вони намагаються не казати поганих слів, і за це я теж молюсь. Хочу сказати всім – молись за свій колектив, де ви працюєте. За себе, звичайно, в першу чергу. Я після переїзду дуже переживала – нова країна, незнання мови, новий колектив – все це було дуже складно. Але по молитві Господь так прихилив серця співробітників до мене, що вони кожен день говорять: «Оксана, ми одна сім'я! Ми любимо тебе!» Вони дуже сильно мені допомагають, і по роботі, і по інших питаннях – десь зателефонувати, домовитися за щось. І це тільки по молитві. Знаю, що не всі роботи легкі, не з усіма людьми просто спілкуватись, але хочу сказати: добре працювати християнину у християнському колективі, а якщо у колективі немає ні одного віруючого? І там ми повинні світити, проганяти темряву. І по ваших молитвах Бог зробить роботу. Багато може ревна милитва праведного. Звідки вам знати – чи не спасете ви хоч одну душу? Моліться на роботі. Не витрачайте час на пусті балачки, молись за співробітників, за начальство. За короткий час я стала бачити багато позитивних результатів. Можливо, я ніколи не дізнаюсь, чи покаявся хтось з цих дітей, чи прийняв Господа, але маю надію, навіть впевнена в тому, що коли Господь призове своїх вірних, хтось із цих дітей підійде і скаже: «По твоїх молитвах я знаходжусь тут».

Моя сестра була у комі, і лікарі казали, що буквально ще кілька днів – і вона може вже не вернутись. Ми кожен день молились за неї всією сім'єю, разом з дітьми.

Одного дня зателефонувала племінниця і сказала, що мама може вже не вийти з коми. Я прийшла додому, вдома нікого не було на той час, схилила коліна і стала дуже сильно плакати і молитися, бо знала, що моя сестричка не покаялась, що вона невіруюча. Я говорила Богу: «Господь, Ти мені обіцяв, що вона буде спасенна. Я не знаю, яким чином, бо лікарі вже не дають їй ніяких шансів. Якщо це можливо, я замість неї прошу: пробач їй те, і те, і те, бо я знаю її життя. Можливо, я не знаю всього, але прошу в Ім'я Твоє: нехай вона буде спасенна!» Я дуже сильно плакала і просила Господа.

І в цей час, коли сестра була у комі, Господь повів її в ад. Вона потім розповідала, як їй було погано, тяжко, як вона мучилась. Вона бачила маленький просвіт, хотіла вийти, але якась темна особистість не пускала її. Це тривало довго. Але раптом, миттєво, сестра опинилась на березі річки. Там

було похмуро, сіро, вона знала, що повинна перейти на інший берег, але не бачила ні мосту, ні переправи. Сестра йшла вздовж берега і шукала, хто б допоміг їй перейти на інший берег. І вдаліні з'явився прямокутник, з якого випромінювалось яскраве світло. Вона пішла на те світло і побачила, що там хтось стоїть на колінах і молиться. Спочатку вона подумала, що це вона сама молиться, але підійшовши ближче, зрозуміла, що це я стою на колінах і сильно плачучи молюсь перед Богом. Вона стала слухати, що я промовляю, і зрозуміла, що це молитва покаюння. А також зрозуміла, що для того, щоб вибратись звідси, треба повторювати за мною, просити у Бога прощення.

Коли сестрі стало краще, ми розмовляли по телефону. Вона знала, що я молилась за неї, але не знала, як я молилась. І під час цієї телефонної розмови сестра слово у слово повторила все те, що я говорила Богу. Там, у комі, вона чула кожне моє слово, незважаючи на відстань: я була в Америці, сестра у Німеччині.

Коли вона повторила за мною молитву покаюння, то сказала: «Господь, якщо Ти допоможеш мені вибратись звідси, я буду служити Тобі». І у цей момент вона підвела свій зір і побачила, що до неї опустились дві долоні, на одній з яких була Євангелія. Христові пробіті долоні... І почула слова: «Чи є що прекрасніше і благословенніше для людини, ніж вклонитися і благоговіти перед Іменням Моїм?». А на небі були написані золоті букви: БОГ Є ЛЮБОВ. Після цього миттєво вона опинилась у тій лікарняній палаті, де лежало її тіло. Вона не одразу повернулася у тіло, зі сторони вона бачила, як лікарі реанімують її. Вони запускали її серце, підключали електрику... А на своїй руці вона побачила шар, брудний і сірий – це було все її життя. А вона думала, що живе правильно... І коли вона це промовила, то опинилась у своєму тілі і почула, як лікарі звертаються до неї, звуть по імені, побачила світло ламп і як лікарі кажуть: «Ми вас повертаємо!». Тривалий час після цього вона боялася спати, бо боялася повернутись у те темне місце, яке показав їй Господь, і якого вона була достойна. До сестри водили психологів, давали заспокійливе, вважали це стресом після пережитого, але вона знала, що це не був стрес, і вона дійсно була у тому місці, яке їй було призначене. Вона сказала: «Я знаю, сестричко, для чого мені Господь дав тебе. Коли прийдуть важкі часи, щоб ти випросила мене у Господа, щоб випросила моє спасіння».

Сестра Ліана після виходу з коми.

Друзі, ще раз хочу просити тих, хто молиться: не зупиняйтесь! Я більше 20 років молилась за свою рідну сестру. Коли ми розмовляли на тему покаюння, до неї було трудно достукатись, вона ухилялась від цієї теми. Але зараз це зовсім інша людина. Вона присвятила себе волонтерській роботі, допомагає біженцям, приймає у себе людей – хворих, і з тваринами, попри те, що вона завжди дуже цінувала чистоту і порядок у квартирі. Коли я кажу: «Де моя сестра, яка була раніше і для якої все це було неприйнятним?», сестра відповідає: «Її немає, вона померла». І я дякую Господу! Коли я спитала, чи можна розповісти цю історію – сестра сказала: «Можна, розповідай! Розповідай усім, де я була і звідки мене повернув Господь. І коли я повернулася додому, я знайшла у себе у шафі ту саму Євангелію, яку мені простягнув Господь! А я вже і забула про те, що вона у мене є!».

Кожен день я бачу милості Господні, вони супроводжують мій дім постійно. У всьому я бачу чудеса Господні. І народження моєї дочки Ліани – це теж було чудо Господнє,

сповіщене пророком. Різниця між моїм сином, який нещодавно одружився, і Ліаною – 10 років. Ми вже не чекали, що у нас ще будуть діти.

Господь зробив так, що я сильно занедужала, не вставала з ліжка три доби. Болі були настільки сильними, що чоловік з дітьми підходили, возлагали руки, і під час їхньої молитви мені ставало легше. Незабаром виявилось, що я вагітна, і ніхто про це не знав. Ми часто їздили в служіння, і от на одному з них було багато сосудів, була сильна молитва, багато слова Господнього. І от встає одна сестричка старшого віку і каже: «На цьому місці є сестра, яка вагітна, але вона про це не знає. Господь каже: «Не бійся, бо Я велико благословлю»». І коли мені лікарі сказали, що мої болі – це не хвороба, а наслідки вагітності (те, що було порушено, відновлювалось у організмі; до цього мені казали, що я більше не можу мати дітей), ми зрозуміли, що ця дитина повинна була бути у нашому житті. Бог благословив і вагітність, і пологи. До цього під час пологів через патології у мене померло дві дитини. Коли народилася Ліанка, лікарка, яка приймала пологи, сказала: «Ти знаєш, над тобою милість Господня, бо два місяці тому на моїх руках померла дитина при таких самих проблемах з пологами. Я дякую Господу за цей подарунок, ця дитина – утіха наша у таких немолодих роках».

Ліана 11 лет

Треба приймати Слово від Господа, погоджуватись з усім, що Він говорить. Через велику кількість милостей Господніх люди заспокоїлись. Їм притаманний пошук чогось нового, нових «гострих» відчуттів, неймовірних об'явлень від Господа. А насправді потрібна щоденна «їжа» – Слово Господнє, яке дає нам життя та надію. Гострота відчуттів піде і залишаться щоденні проблеми та клопоти. Не треба чекати, поки прийде хвороба, горе, розчарування у житті, щоб почати молитися. Ця практика молитви буде загартовувати тебе, готувати до цих моментів. Ніхто не каже, що вони можуть не прийти, що ми такі сильні молитовники і нас все це не торкається. У нашій сім'ї було дуже багато переживань, випробувань, але завдяки тому, що Господь кожен день був з нами в молитві, ми змогли все це подолати. Коли ми залишаємо Слово Боже, цей стрижень, Господу доводиться «струшувати» нас, щоб розставити пріоритети у житті.

сестра Оксана Попко
(записав В'ячеслав Бойнецький,
переклад на українську –
Олена Ронжина)

ВІН НАРОДИВСЯ...

*Він народився, на землі, для тебе,
Земна дитино, створена Творцем.
Він так хотів відкрити тобі небо
І примирити з люблячим Отцем!*

*Залишив небеса, небесну славу
І став, як ти у тілі Він земнім.
І не прийшов Він стати*

*Царем держави.
Прийшов, щоб визволить народи
від гріхів.*

*Прийшов, як ти, Дитям
щоб підростати.
Як ти пізнаєш всі труднощі життя.
Щоб потім не величним кимось
стати -
Піти на хрест, щоб мали
майбуття.*

*Щоби відкрити дорогу вам у небо.
Щоб примирить вас з люблячим
Отцем.
Щоби звільнити від страшної
смерті,
Прийшов із неба, щоб звершити це.*

*Він полюбив вас вічною любов'ю.
Прийшов, щоби від смерті відкупить.
Дитино любя, хоче Він з тобою
Постійно бути, постійно говорить.*

*Святкуєте ви день Його приходу.
Та чи у всіх Він в серці, народивсь?
Чи всі чекають другого приходу
У чистоті, як Він про те звелів?*

*Як потім, на Голгофі, Його тіло
Боліло дуже і лилася кров,
Так Його серце зараз, друже милий,
Болить за тебе, бо Він є Любов.*

*Болить воно також за Україну.
Тут молитви до Нього піднеслись.
І не дає країні Він загинуть,
Бо бачить біль і сльози людські скрізь.*

*Свято Різдва святкує Україна...
В хатах розбитих згадують Христа.
Так часто при свічках,
та все ж єдино
Всі славлять Господа і молять
Його так.*

*І кожна наша хата і родина
Христу Ісусу славу віддає,
Бо народився Він й для українців.
І як насліддя береже Своє.*

*Як не хвалить і як не величати
Того, Хто нам життя
приніс з небес!
Величне те для всіх народів свято.
Христа славимо, Господа небес!*

Л. Шпак

РІЗДВЯНЕ ДИВО

Практично весь світ готується та з нетерпінням чекає на 25 грудня. Різдво є одним з найбільших свят серед християн. За тривалий час воно обросло різними повір'ями, але для нас воно залишається народженням Сина Божого Ісуса Христа в тілі людському. На Різдво люди звикли обмінюватися подарунками та гарним святковим настроєм, та, на жаль, не всі розуміють те, який подарунок зробив для них Сам Бог. Різдво – це перевтілення Бога в людину! Хто з нас, будучи мільйонером чи навіть мільярдером, згодився би помінятися з жебраком, в якого нічого немає за душею? Мабуть, бажаючих буде небагато. Але саме це зробив Бог, залишивши всю славу та красу Небесного Царства, щоб зодягнутися в людське немічне, смертне тіло та витерпіти нелюдські страждання і смерть.

Ось що говорить про це Біблія: *«Хоч і був Він Богом у всіх відношеннях, та не вважав Свою рівність Богові скарбом, за який треба триматися. Замість того Він полишив Своє місце із Господом, ставши рабом, звичайною людиною. І, ставши таким, принизив Себе й був покірливим до останньої години, аж до смерті на хресті. Через те Бог возніс Його і звеличив до таких висот і дав Йому ім'я, яке є найважливішим від будь-якого іншого імені, щоб усі, хто знаходиться на небі, на землі і під землею, схилили коліна на славу імені Ісусового. І щоб усі уста проголошували, що Ісус Христос – Господь на славу Бога Отця»* (Фил.2:6–11).

Можливо, дехто вважає, що Він залишався Богом в образі людини, і тому Йому нічого не вартувало прожити на землі тридцять три роки, що Він досить легко міг впоратися з голодом чи стражданнями. Але Слово Боже каже нам, що Він став звичайною людиною, як ми з вами, і навіть в Євангелії Його описують як Сина Людського. Звичайно, Він був, є і постійно залишається Сином Божим, але на той час Ісус народився звичайним немовлятком в звичній нам подобі. Те, що Ісус був таким, як всі люди, ми можемо визначити з опису Його повсякденного життя.

По-перше: Ісус мав людське фізично обмежене тіло, саме тому Йому доводилося кожен день на протязі трьох років ходити з поселення в поселення та звіщати людям благу звістку Божу. Якби Він прийшов як Бог, то відвідав би всіх разом і одночасно, тому що Бог є Всюдисутній. Ще один яскравий приклад ми знаходимо в Євангелії від Івана 4:5–6: *«В Самарії Ісус прийшов до міста Сіхар, неподалік від*

землі, що Яків віддав своєму синові Йосипу. Там знаходилася криниця Якова. І було тоді близько полудня, коли Він, втопившись з дороги, сів відпочити коло Якової криниці». Автор підкреслює, що Ісус, пройшовши певний шлях, близько полудня сів відпочити біля криниці. Всі ми чудово знаємо, як в полудень може нещадно палити сонце, і шукаємо затінок, щоб перепочити. Так само Ісус відчував втому, жару, зміну тиску і т. інше.

По-друге: Ісус мав потребу в їжі та воді для підтримки тіла. *«Сповнений Духа Святого, Ісус залишив береги ріки Йордан, і Дух повів Його до пустелі. І там протягом сорока днів диявол спокушав Його. Ісус нічого не їв увесь цей час, і коли сорок днів минуло, Він був дуже голодним»* (Лук.4:1–2). *«Коли ж прийшов Син Людський, Який їсть, як інші, і п'є вино...»* (Лук.7:34). З цих та інших місць Біблії ми бачимо, що Ісус їв та пив, як всі люди, тому що це відповідало Його природним потребам тіла.

По-третє: Ісус відчував біль та страждання, що властиве всім людям. *«Прийшовши на те місце, де був Ісус, і побачивши Його, Марія впала до ніг Його і сказала: «Господи, якби Ти був тут, то мій брат не помер би». Ісус був глибоко схвилюваний її горем, тим, як вона побивається, і як плачуть юдеї, які прийшли разом з нею. Ісус запитав: «Де ви його поклали?» «Господи, – відповіли Йому, – йди подивись»*.

Ісус заплакав. Тоді юдеї почали казати: «Подивіться, як Він любив Лазаря!». Та деякі обізвалися: «Цей Чоловік, Який зробив сліпого зрячим, чи не міг би Він й Лазаря захистити від смерті?». І знову Ісус, зворушений до глибини душі, пішов до могили» (Ів.11:32–38). Ісус не був чуждий людському горю, Він плакав з тими, хто плаче, бо був зворушений їх горем до глибини душі. Він Сам переніс нелюдські страждання та біль, які влаштували Йому люди через заздрість та непорозуміння, тому Йому добре відомо, що таке біль, і Він знає все, що відчуваємо ми.

Отже, Божий Син став людиною, щоб нас, людей, зробити синами Божими! Бог зійшов на наш рівень, щоб нас зрозуміти, відчути та показати нам кращий шлях. Тільки той, хто відчував твій біль на власному прикладі, може по-справжньому тебе зрозуміти та дати пораду, поділитися досвідом та допомогти іти далі. Це і є мета народження Ісуса в цей світ: підтримати, врятувати та показати на власному прикладі, як перенести страждання та біль, як перемагати різні спокуси, як провести життя мудро та свято, щоб мати змогу зустрітися з Ним у вічності.

Він прийшов в наш світ заради кожного з нас. З Його народженням у Віфлемі, а згодом і в нашому серці, ми отримали найкращий подарунок всіх часів, з яким не порівнюються всі скарби світу, навіть золото та срібло блякнуть на його фоні: то є вічне життя в присутності Божій, яке сповнює серце миром та радістю, надією та любов'ю.

Перевтілення Бога в людину, а тепер і людини в сина Божого – є найбільше диво в нашому житті. Коли ти бачиш, як загублений та безнадійний наркоман славить Господа та веде пристойне життя, то розумієш, що це дійсно диво, яке підвладне лише Йому.

ХРИСТОС НАРОДИВСЯ – СЛАВІМО ЙОГО!!!

Костянтин Скобелев

Я - Світло,
а ви не бачите Мене;
Я - Шлях,
а ви не ідете за Мною;
Я - Істина,
а ви не вірите Мені;
Я - Життя,
а ви не шукаєте мене;

Я – Вчитель,
а ви не слухаєте Мене;
Я – Господь,
а ви не скоряєтесь Мені;
Я – ваш Бог,
а ви не молитесь Мені;
Я – ваш найкращий Друг,
а ви не любите Мене.

Якщо ви нещасливі, то не звинувачуйте Мене!

ЯКЩО ВИ ХОЧЕТЕ ПОКАЯТИСЬ, ТО ПОМОЛІТЬСЯ ЦІЄЮ МОЛИТВОЮ

«Владико Господи, що створив небо і землю, і море, і все, що в них! Ти послав Сина Свого Ісуса Христа в цей світ заради нашого спасіння. Ти віддав Його на страту за гріхи наші, щоб Ісус викупив нас Своєю кров'ю. Я усвідомлюю, що я грішний (грішна) і що відплата за гріх — смерть. Я каюсь у всіх своїх гріхах та відрікаюсь від них. І прошу Тебе, Боже, прости мене в Ім'я Ісуса Христа, Сина Твого. Я приймаю Тебе, Господь Ісус, як свого особистого Спасителя і приймаю спасіння, за яке Ти заплатив Своєю власною кров'ю. Я вірю, що Ти вмер на хресті Голгофському за мої гріхи та воскрес із мертвих для мого виправдання. Будь моїм Господом та доведи мене до святих небесних осель. Прийми мою молитву до престолу милості та благодаті Твоїєї. Я дякую Тобі, Господь Ісус, що Ти прийняв мене, ввійшов у моє серце та зробив мене новою людиною. Амінь!»

Дай собі шанс – звернись до Бога

Запрошуємо Вас на богослужіння, де Ви можете почути Слово Боже і де помоляться за вас.

Адреса: м. Вінниця, вул. Ватутіна, 13. ПТ – 19:00, НД – 10:00, 18:00.

Нашу газету можна прочитати на сайті <http://church-logos.org/> Евангельська церковь «LOGOS» Варшава

Коли прочитаєте газету – не викидайте; будь ласка, передайте її іншим

ЯКЩО ВИ БАЖАЄТЕ ПІДТРИМАТИ НАС ФІНАНСОВО АБО ВІДПРАВИТИ ВІДГУКИ ПРО ГАЗЕТУ, ТО ЦЕ МОЖНА ЗРОБИТИ ПО НИЖЧЕВКАЗАНИХ АДРЕСАХ.

Свідцтво про державну реєстрацію друкованого засобу масової інформації
Серія KB № 20494-10294ПР

Електронна адреса: christiannewspaper2017@gmail.com
Поштова адреса: м. Вінниця, вул. Стрілецька-101, кв.4

Засновник та гол. редактор: Ісоян Карен Григорі
Коректор: Олена Ронжина,
Відповідальний редактор: Костянтин Скобелев

Наш рахунок в ПРИВАТБАНКУ для гривневих надходжень (благодійних внесків) – № рахунку: 26205880550147
МФО 305299, ОКПО 14360570 ВФ ПАТ КБ «ПРИВАТБАНК»
Призначення платежу: Благодійні внески
Для зарахування карту № 5168 7574 0249 7244 Ронжина Олена Анатоліївна

Надруковано: ТОВ «Прес Корпорейшн Лімітед», м. Вінниця, вул. Чехова 12а, тел.: (0432)55-63-97. Зам.2220710
Наклад: 1000 примірників.

